

Amszterdamtól Pekingig 17 ezer 500 kilométert utaznak – Szegeden tegnap megpihent száz klasszikus autó

Két kontinensen halad át a karaván

Amszterdamtól Pekingig 17 ezer 500 kilométert tesz meg egy holland „kitartási verseny” résztvevőjeként száz autómaturzsálem. Útjuk egyetlen magyarországi állomása Szeged: a kétszáz versenyző a Forrás Szállóban pihent meg tegnap.

A Ligetfürdő lépcsőin állva tapsoltak a napbarnított fiatalok tegnap, amikor este fél hét tájban megérkeztek Újszegedre az Amszterdamból Pekingig „kitartási verseny” résztvevői, 100 klasszikus autósodsa. A két kontinenszt átszelő megmértetésen kizárólag olyan autók vehetnek részt, amelyeket 1976. december 31. előtt gyártottak. A 200 holland versenyzőből álló karaván július 15-én indult Hollandiából és 17 ezer 500 kilométer után, 14 ország érintésével jut majd el a pekingi Tienanmen térre, augusztus 13-ára.

E túra negyedik állomása Szeged. A szervezők úgy döntöttek, hogy Magyarországon áthaladtukban Szegeden pihennek meg. Városunk így lett – Mainz, Linz, Isztambul vagy Baku mellett – a verseny egyik állomása. A résztvevők 650 kilométerrel a hátuk mögött parkoltak le tegnap a Forrás Szálló előtt. A szegedi hotel igazgatója, *Maklári Lászlóné* elmondta: 260 fős stábról gondoskodtak tegnap éjszaka, kertiportit szerveztek nekik. Hogy miért épp őket választották? Szeged „logisztikailag” megfelelt a rendezőknek, a szálloda jó híre pedig messze földre is eljutott.

A karavánt a hivatalos raliutónak választott 1972-es Porsche 911E vezette fel. E kocsit 6 hónap

AZ AMSZTERDAM-PEKING TÚRA ÚTVONALA

Forrás: www.abr2006.com

DM-grafika

alatt készítették fel erre a különleges eseményre. A legdrágább autó egy Mercedes Benz 300 SL Coupé, ami 329 ezer euróba, vagyis mintegy 90 millió forintba kerül. De ahogy elnéztük a gőzölgő motorháztetők mellett ácsorgó, fáradt, ámde csillogó szemű pilótákat, ennyire sem adnák oda. A legidősebb járgány egy 1934-es évjáratú Bentley Speed Six: azt várhattuk volna, Humphrey Bogart lép ki belőle...

„Egyedülálló esemény” – így jellemezte a túrát a szervező, *Jan Vermeer*. Naponta átlagban 700 kilométert haladnak olyan autók, amelyek 30 és 50 év közöttiek. A résztvevőket a verseny, a bajtársiasság, a kalandvágy és az idegen kultúrák megismerésének igénye hajtja. A szervezők három éve dolgoztak ennek a megmértetésnek

az előkészítésén, precizitásukat jelzi, hogy a Forrással először 2004 szeptemberében léptek kapcsolatba. A pontosság a pilótafülkében is fontos. Zetó és navigátor alkotja a csapatot, együttműködésüknek zavartalannak kell lennie. Ezt *Peter Breedveld* is megerősítette, miközben kikészülődött Volvo P544-eséből. Elmondta, az itt résztvevők hétköznapi emberek, orvosok, vállalkozók – ő maga acélkereskedő. Autóját társával építette. Eddig minden simán ment, Magyarországot megszerették, ám a neheze csak ezután jön. Előttük állnak a Kaukázusok hegyei, a Góbi-sivatag homokja. Az autókavaván ma hajnalban 5 órakor indult tovább Szegedről, a nap végére Bukarestig jut. Már csak 15 ezer 550 kilométer van hátra.

T. G. Praktikus autónyitás a pakoláshoz. A meseautók 17 ezer 500 kilométert tesznek meg. Fotó: Frank Yvette

A földéaki kislány a Fiesta számait hallgatja majd

MP3-lejátszót kapott Alexandra

Színötös-játékunk sorsolásán harmadikként húztuk ki a nyertesek sorában a földéaki *Herczeg Alexandra* nevét. Az óstól negyedik kislány egy MP3-lejátszót kapott tőlünk ajándékba, amit el is vittünk hozzá.

Elsős kora óta kitűnő tanuló Színötös-játékunk harmadik helyezetteje, a földéaki

Herczeg Alexandra. A csöndes, mosolygós kislány szülei és öccsével együtt kedvesen fogadott minket tegnap délután, és nagy örömmel vette át, majd mindjárt szakértő szemmel vizsgálta nyereményét. A helyi Návay Lajos Általános Iskolában harmadik osztályt végzett diáklány egy huszonezter forint értékű MP3-lejátszót kapott lapunktól, nagyszerű bizonyít-

ványa jutalmaként. Nyilván sokat fogja használni, hiszen szeret zenét hallgatni. A játékra egyébként Hódmezővásárhelyen élő nagymamája hívta fel a család figyelmét.

Alexandra saját bevallása szerint az iskolában odafigyel, de otthon nem tanul sokat – édesapja, a hódmezővásárhelyi porcelángyárban három műszakban dolgozó *Herczeg Dezső* persze mindjárt pontosít: két-három órát azért minden nap a tankönyvek társaságában tölt kislánya. Legszívesebben egyébként a rajzórát, no meg a rajzszakkört látogatja. Gyönyörű munkáiból nekünk is megmutatott néhányat – némelyikük kész képregény. Nem véletlenül nyert díjat több rajzpályázaton. Szereti például a technikát is, hiszen ott is hasznát veheti páratlan kezűgyességének. Még nem döntötte el, mi lesz, ha nagy lesz, de például rajztanárként el tudná képzelni a jövőjét.

A huszonegy fős osztályban amúgy, noha azt mondja, kevés a barátja, jól érzi magát. Otthon szívesen néz tévét, vagy labdázik takaros házuk udvarán öccsével, *Zsoltal*, aki talán egykor ugyancsak nyertesünk lesz – szeptemberben kezd az első osztályt.

Földéaki Színötös-nyertesünk nyári szünete egyébként mozgalmasan telik. Most ért véget a makói ifjúsági művésztalé, ahol kedvére rajzolhatott, most éppen úszni tanul Makón, hamarosan pedig Hódmezővásárhelyre, a nagymamájához készül. Sőt: vár rá egy erdélyi kirándulás is. Ez afféle családi látogatás lesz, hiszen édesanyja, aki a helyi élelmiszerboltban eladó, Erdélyben született.

SZABÓ IMRE

VILLÁMKÉRDÉS, VILLÁMVÁLASZ

- Kedvenc tantárgy: rajz
- Kedvenc étel: milánói makaróni
- Kedvenc ital: kóla
- Kedvenc együttes: Fiesta
- Kedvenc tanár: Kovács Gáborné

KEDVENC HELYEM

Kovács Mihály: Széchenyi tér

Mi a kedvenc helye? – kérdezzük Szeged és Csongrád megye lakóitól, közszereplőktől, és nem közsímet emberektől is. Városrészt, utcát, épületet, intézményt, parkot, akár járdaszívet is megjelölhetnek, de a választást meg kell indokolni. Reméljük, érdekességeket – személyeket és helyeket – ajánlhatunk így olvasóink figyelmébe, és azt is, hogy amikor befejezzük, többet tudunk egymásról, és a helyről, ahol élünk.

– Széchenyi tér, Kárász utca, Klauzál tér – jutott eszébe három hely is Szegedre gondolva *Kovács Mihálynak*, a Szegedi Rendőrkapitányság vezetőjének. – Most, hogy gondolatban végigsétáltam a belvárost, roppant módon tetszik a sétálóutca és a két tér patinás házsora. Nem csoda, hogy Európa-díjas területről van szó, ez látszik is rajta. Rendkívül jól harmonizálnak az épületek a zöld növényekkel. Ráadásul a Széchenyi tér végsőleges platánfái az egész életünket végigkísérik. Amint is különösen kötődöm ehhez a területhez, hogy az eredeti végzettségem erdősz. Az erdőszeknek pedig van egy kedvenc fájuk a platán-sorban, amely persze egyébként is híres: a disznós fa. Diákkoromban, amikor Makóról Szegedre kerültem, sűrűn látogattam azt a fát, és az egész Széchenyi teret. Szóval idestova harminchárom esztendője csodálom ezeket a terebélyes fákat, fürkészem évszázados titkaikat. Noha a város forgalmas, zajos, kiváltképpen az tetszik ebben a részében, a zöld szívében, hogy az „állampolgárok” gyalogosan járják be. Emberi léptékű, elidőzik itt gyerek is, felnőt is. Sétálnak vagy ücsörögnek, beszélgetnek vagy csendben nézelődnek.

– Tavasszal legszebb a Széchenyi tér – véli *Kovács Mihály*. – A környező fák a rügybontás után egyre nagyobb árnyékot kezdenek vetni. Bár nem kertész vagyok, azért helyel-közzel ismerem a növényeket, és érdeklődve figyelem fejlődésüket. Fantasztikus élmény!

D. T.

Nem csupán a rendőrkapitánynak, de sok szegedinek és turistának is kedves ez a környezet. Fotó: Karnok Csaba

Alexandrának a nyereményt Szabó Imre, a Délvilág munkatársa adta át. Fotó: Frank Yvette